

# РЕШЕНИЕ

№ 20256

гр. София, 07.12.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **ЦВЕТАНА Б. ТОШЕВА**  
като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20231110147390 по описа за 2023 година

### **Производството е по реда на чл.124 ГПК.**

\*\*\*\*\* е предявило срещу \*\*\*\*\* осъдителни иски с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. с чл. 49, вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 3874.00лв., представляваща регресно вземане за изплатено по имуществена застраховка „Каско на МПС“ обезщетение, с включени ликвидационни разноски в размер на 20.00лв. и разходи за репатриране на автомобила в размер на 120.00лв., за застрахователно събитие, настъпило на 21.11.2018 г. в гр. \*\*\*\*\*, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба- 24.08.2023г., до изплащане на вземането, както и сумата от 1223.24 лв.- представляваща лихва за забава за периода от 07.07.2019 г. до датата на подаване на исковата молба.

Ищецът твърди, че е застраховател по застраховка „Каско на МПС“ на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Г 500“, рег. № \*\*\*\*\*, обективирана в застрахователна полица № 93001710101825, със срок на валидност от 29.11.2017г. до 28.11.2018г. Твърди, че на 21.11.2018 г. в гр. \*\*\*\*\*, лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Г 500“, рег. № \*\*\*\*\*, управляван от водача Н. Р. Г., попаднал в необезопасена и необозначена дупка на пътното платно, поради което на посоченото МПС били нанесени материални щети. За настъпилото произшествие бил съставен протокол за ПТП № 1712954 от 21.11.2018г. При ищеца била образувана щета № 0000-1261-18-254004, бил извършен оглед на автомобила и било определено обезщетение в размер на 3734.00лв., което на 28.03.2019г. било изплатено на правоимащото лице, били извършени ликвидационни разноски в размер на 20.00лв., както и разходи за репатриране на автомобила в размер на 120.00лв. Ищецът отправил регресна покана, получена от ответника на 07.06.2019г., като ответникът не заплатил претендираното обезщетение. Ищецът предявява регресен иск срещу \*\*\*\*\*, като имащ вменено по закон задължение за поддържане изправността на пътищата, публична общинска собственост. Претендира сумата от 3874.00лв., представляваща регресно вземане за изплатено по имуществена застраховка „Каско на МПС“ обезщетение, с включени ликвидационни разноски в размер на 20.00лв. и разходи за репатриране на автомобила в размер на 120.00лв., ведно със законната лихва върху сумата от 3874.00 лв., считано от датата на подаване на исковата молба- 24.08.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, както и лихва за забава за периода от 07.07.2019 г. до датата на подаване на исковата молба. Прави искане за присъждане на сторените разноски по делото.

Ответникът - \*\*\*\*\*, в срока по чл. 131 ГПК е подал писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на исквете. **Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение** по договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ по полица № 93001710101825 от 19.11.2017г., както и договора да съдържа задължителни реквизити – подпис на застрахован и имена и адрес на посредник, чрез който е сключен. Оспорва наличието на дупка на пътно платно да е станало причина за настъпване на ПТП. Релевира евентуално **възражение за съпричиняване** на вредоносния резултат от водача на МПС, който като не съобразил поведението си с пътната обстановка, е станал причина за настъпване на събитието, при евентуалност- с това си поведение на пътя е допринесъл за вредоносния резултат. Оспорва механизма на ПТП и причинно-следствената връзка, както и размера на претендираното обезщетение. Навежда довод, че не дължи заплащане на лихва за забава, тъй като не е поставен в забава, доколкото липсват доказателства, че именно представената регресна покана е получена от ответника. Оспорва доказателствената стойност на представения към исквата молба протокол за ПТП относно вписаните констатации на съставилото го лице.

*Софийският районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:*

От представената по делото застрахователна полица № 93001710101825, със срок на валидност от 29.11.2017г. до 28.11.2018г. се установява, че ищецът е застраховател по застраховка „Каско на МПС“, Клауза 1 (всички рискове) на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Г 500“, рег. № \*\*\*\*\*, като от приетата по делото разписка за получаване на сума от 28.11.2017г. се установява, че сумата по полицата е платена.

От приетите по делото общи условия се установява, че клаузата „Клауза 1“ включва всички рискове, сред които и причинени (1.3.) от „ПТП“ – събитие, възникнало в процеса на движение на пътно превозно средство и предизвикало повреда на пътно превозно средство, какъвто е и настоящият случай, вкл. в тази клауза като покритие са включени и разходите за репатриране (1.5.). Налице е общо изключение по чл.27.5, съгласно което не се обезщетяват увреждания на гуми, с изключение на случаите на ПТП, регистрирано с Протокол издаден от Пътна полиция – КАТ.

По делото е приет Протокол за ПТП № 1712954 от 21.11.2018г. съставен от мл. автоконтрольор при СДВР/ОПП МВР София, като е отбелязано, че протоколът е съставен при посещение на място. От същият се установява, че МПС „Мерцедес“, модел „Г 500“, рег. № \*\*\*\*\*, управлявано от Н. Р. Г., на 21.11.2018г. около 12:10ч. в гр. \*\*\*\*\*, попадна в небезопасна и необозначена дупка на пътно платно, като в протокола са посочени констатирани повреди – задна дясна джанта, гума задна дясна, ходова част.

Прието е уведомление за настъпило застрахователно събитие от 21.11.2018г. с опис на щетите, като са последващо представени и фактури за репатриране за сумата от 120лв. и фактура за сумата от 4330лв. за извършен ремонт от сервиз. Въз основа на заявлението е образувана щета № 0000-1261-18-254004, като е определено обезщетение от 3734лв. и 120лв. по фактурата за репатриране като с прието по делото платежно нареждане от 28.03.2019г. е платена на Н. Г. сумата от 3854лв.

С писмо получено на 07.06.2019г. ответната община е поканена да плати сумата от 3854лв. регресно вземане за платеното обезщетение по щета № 0000-1261-18-254004.

С приетия за окончателен доклад по делото е прието за безспорно и ненуждаещо се

от доказване обстоятелството, че \*\*\*\*\*, находяща се в гр. София, съставлява общински път, част от общинската пътна мрежа, както и че ищецът е заплатил обезщетение за имуществени вреди, в т.ч. разходи за репатриране на автомобила в размер на 120.00лв.

По делото е приетото заключение на вещо лице по допусната САТЕ, което съдът кредитира като обективно, компетентно и изчерпателно, същото е прието и неоспорено от страните, като от него се установява, че въз основа на механизма на ПТП от Протокола за ПТП се установява, че щетите по л.а. са в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, като стойността за възстановяване по средни пазарни цени към датата на ПТП **3527.21лв.**

***Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:***

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, във вр. с чл.49 ЗЗД.

Съгласно чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД.

Предпоставките за предвидената суброгация са: наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение във връзка с настъпването на покрит застрахователен риск и за увредения да е възникнало деликтно вземане срещу възложителя на причинителя на вредата.

Процесният застрахователен договор е сключен за основно покритие „Пълно Каско“, като извършеното от ищеца - застраховател плащане на пълното застрахователното обезщетение е по покрит от застрахователния договор риск, доколкото настъпилите по увредения лек автомобил имуществени вреди са от ПТП, без да е налице изключен риск.

Не се спори, че пътят, на който е реализирано процесното ПТП, е общински път (собственост на \*\*\*\*\* съгласно § 7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА, във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОБС) по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 9, ал. 1 и чл. 1 ЗП ответникът е задължен да осъществява дейностите по поддържането му, включително да означи съответната неравност/препятствие на пътното платно с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението и съобразно чл.13 ЗДвП. Така и в чл.31 ЗП ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините, а чл.167, ал.1 от ЗДвП вменява задължение за поддръжка на пътя в изправно състояние, съответно да се сигнализируют незабавно препятствията по него. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните във връзка с обозначаване на находящата се на пътното платно дупка, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди.

Механизмът на ПТП от процесния тип (повреда от навлизане в неравности по пътя) може да се доказва посредством всички законово допустими доказателствени средства (по арг. от решение 98/25.06.2012г. на ВКС по т.д. 750/2011г., II т.о., на ВКС, съгласно което протоколът за ПТП не освобождава съда от задължението да изследва механизма и с други доказателствени средства, както и по арг. от чл.125 ЗДВП, съгласно който ПТП при навлизане в неравности по пътя не е сред хипотезите, при които службите на МВР посещават задължително мястото ПТП, съответно съставят протокол за ПТП, следователно след като няма изискване за съставяне на протокол за ПТП от службите на МВР, доказване на същото може да става с всички допустими от ГПК доказателствени средства). Въпреки това от приетия по делото протокол за ПТП, който е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП, вкл. по отношение на обстоятелството около наличие на небезопасна дупка на пътното платно, размерите и местоположението ѝ, така и видимите щети по увреденото МПС, се установява механизма на ПТП. Съвкупно от протокола за ПТП, както и от заключението на вещото лице по допуснатата и приета САТЕ, се установява механизмът по настъпването, причинно-следствената връзка и размерът на вредите, поради което регресното вземане е основателно до сумата от 3527.21лв., към която следва да се добави сумата от 120лв. за репатриране (в който смисъл и Решение № 3977 от 19.07.2023 г. по в. гр. д. № 1119 / 2022 г. на Софийски градски съд), поради което искът се явява основателен за сумата от **3667,21лв.**, с включени 20лв. ликвидационни разноски, а за разликата до пълния претендиран размер от 3874лв. следва да се отхвърли като неоснователен.

По делото не са събрани каквито и да било доказателства, че водачът на увредения лек автомобил е допуснал нарушение на правилата за движение по пътищата, свързани със скоростта или на други правила, установени в нормативен акт, поради което при приложението на неблагоприятните последици от правилата за разпределение на доказателствената тежест, съдът е длъжен да приеме, че няма съпричиняване на вредоносния резултат.

По акцесорния иск за мораторна лихва за периода от 07.07.2019г. до 23.08.2023г., съдът определи по реда на чл.162 ГПК, че при претенция в размер на 3667,21лв, дължимата мораторна лихва е в размер на 1580.53 лева, поради което макар да намира иска за частично неоснователен (т.е. за сумата от 206,79лв.), то доколкото претенцията за мораторна лихва е под дължимата, то следва да уважи изцяло иска за мораторна лихва в претендирания размер от **1223.24лв.**

#### **По разноските:**

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноски разполагат двете страни. Ищецът е доказал сторени разноски в размер на 204,97лв. за държавна такса, 300лв. разноски за експертиза, като е претендирал и юрисконсултско възнаграждение, което с оглед ниската фактическа и правна сложност съдът определи в размер на 100лв. С оглед частичната основателност на исковете има право на разноски в общ размер на 580.43лв. Ответникът е претендирал разноски за юрисконсултско възнаграждение, което с оглед ниската фактическа и правна сложност съдът определи в размер на 100лв. С оглед частичната основателност на исковете има право на разноски в общ размер на 4.43лв. Доколкото вземанията на страните за разноски са насрещни, между едни и същи страни, то следва по-голямото по размер да бъде намалено с по-малкото, от което следва, че в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в

размер на 576лв.

Така мотивиран, Софийският районен съд

## **РЕШИ:**

**ОСЪЖДА** на основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, във вр. с чл.49 ЗЗД и чл.86 ЗЗД \*\*\*\*\*, \*\*\*\*\*, представлявана от кмета \*\*\*\*\*, да заплати на \*\*\*\*\*, сумата от **3667,21лв.**, представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ клауза „Клауза 1“ по застрахователна полица № 93001710101825 във връзка с щета 0000-1261-18-254004, за нанесени имуществени вреди на МПС „Мерцедес“, модел „Г 500“, рег. № \*\*\*\*\*, от ПТП на 21.11.2018 г. в гр. \*\*\*\*\*, вследствие на навлизане в несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно, ведно със законната лихва от 24.08.2023г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от **1223.24лв.**, представляваща мораторна лихва за периода от 07.07.2019г. до 23.08.2023г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за регресното вземане по изплатеното застрахователно обезщетение за разликата над присъдения размер до пълния претендиран размер от 3874лв.

**ОСЪЖДА** на основание чл.78, ал.1 ГПК \*\*\*\*\*, \*\*\*\*\*, представлявана от кмета \*\*\*\*\*, да заплати на \*\*\*\*\*, разноски по делото в общ размер на **576лв.**

**РЕШЕНИЕТО** може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването на страните пред Софийски градски съд с въззивна жалба.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_